

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.595 van 12 mei 1998
in de zaak A. 75.937/VII-15.980.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. VIDICK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Charles Woestelaan 270, bus 8

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 3 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de op 26 september 1997 betekende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 1997 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juni 1997 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct-adviseur H. EECKMAN die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 17 juni 1997 en heeft zich op 20 juni 1997 vluchteling verklaard.

1.2. Op 27 juni 1997 weigerde de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken verblijf aan verzoeker en gaf hem bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Met de bestreden beslissing bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 september 1997 de voormelde weigering; deze beslissing luidt als volgt :

"Betrokkene, van XXX nationaliteit, verklaart dat hij van februari 1992 tot 1997 voorzitter was van de jeugdafdeling van de N. (XXX). Tevens was hij lid van de 'Campaign For Democracy' (CD). Op 15 maart 1997, vond er 's avonds na de verkiezingen voor de lokale regeringen, een vergadering plaats bij betrokkene thuis. Die avond, viel de veiligheidsdienst het huis van betrokkene binnen en arresteerde de vijf aanwezige personen. Ze werden naar het politiebureau gevoerd en twaalf uur later werden ze overgebracht naar de gevangenis van A. Ginds vernamen ze dat de nationale voorzitter van de partij eveneens gearresteerd was. Drie dagen later werden ze vrijgelaten. Op 27 maart 1997 had er weer een vergadering plaats bij betrokkene thuis. Opnieuw viel de veiligheidsdienst het huis binnen en arresteerde de drie aanwezigen. Dezelfde dag werden ze opnieuw vrijgelaten. Betrokkene besloot de 'N.' te verlaten, temeer daar de nationale voorzitter lid was geworden van de 'U.' (XXX). Op 1 april 1997 organiseerde betrokkene een vergadering bij hem thuis met de leden van de 'Campaign for Democracy'. Na afloop van deze vergadering werd I.A. vermoord. Op 17 mei 1997 nam betrokkene deel aan de 'United action for democracy'. Diezelfde dag werd hij thuis gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis van A. Hij werd beschuldigd van landverraad. Op 16 juni 1997 werd hij door een bewaker uit zijn cel gelaten. Buiten de gevangenis werd hij opgewacht door zijn advocaat. Samen met deze laatste keerde hij terug naar L., alwaar hij diezelfde avond nog een cargo-vlucht nam naar België. Op 20 juni 1997 vroeg betrokkene uiteindelijk de status van vluchteling aan.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat er talrijke tegenstrijdigheden bestaan, die de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas ondermijnen. Zo verklaarde betrokkene tijdens het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 27 juni 1997, alsook in zijn dringend beroep, dd. 1 juli 1997 dat hij ondervoorzitter was van de N., daar waar hij voor het Commissariaat-generaal verklaart voorzitter te zijn. In zijn dringend beroep schreef betrokkene dat hij in februari 1996, lid werd van de N. en dat hij in april 1996 tot ondervoorzitter verkozen werd. Dit strookt niet met zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal, als zou hij sinds 9 februari 1992 voorzitter zijn geweest van de N. Een andere tegenstrijdigheid bestaat erin dat betrokkene zowel

voor de Dienst Vreemdelingenzaken, als in zijn dringend beroep te kennen geeft dat hij op 16 maart 1997 werd aangehouden, de dag na de verkiezingen. Voor het Commissariaat-generaal verklaart hij echter dat hij de avond van de verkiezingen op 15 maart 1997 werd gearresteerd. Eveneens uit het verhoorrapport van de Dienst Vreemdelingenzaken en uit het dringend beroep van betrokkene, blijkt dat hij op 27 maart 1997 gedurende twee dagen gearresteerd werd. In zijn dringend beroep vermeldt hij tevens dat het zijn advocaat was die hem na twee dagen vrij kreeg. Op het Commissariaat-generaal verklaart betrokkene dat hij op 27 maart 1997 gearresteerd werd, doch diezelfde dag weer werd vrijgelaten.

Verder vermeldde betrokkene in zijn dringend beroep, alsook tijdens het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in maart 1997 lid werd van de Campaign for Democracy.

Tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal, beweert hij echter dat hij reeds sinds 1995 lid was.

Uit het verhoorrapport van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt tevens dat betrokkene stelde dat hij op de terugweg van de vergadering van 17 mei 1997 vernam dat hun coördinator doodgeschoten was en dat hij de dag nadien opnieuw werd gearresteerd. Op het Commissariaat-generaal verklaart betrokkene dat hun coördinator reeds op 1 april 1997 vermoord werd en dat ze dit de volgende dag vernamen. Bovendien beweert hij op 17 mei 1997 te zijn aangehouden en niet op 18 mei 1997. Nogmaals uit het verhoorrapport van de Dienst Vreemdelingenzaken valt te lezen dat twee vrienden van betrokkene, op de weg naar de gevangenis van A. werden gedood. Op het Commissariaat-generaal heeft betrokkene echter verklaard dat hij tijdens zijn detentie via zijn advocaat vernam dat er nog twee van hun leden werden gedood.

Bovendien is het ontsnaptingsverhaal van betrokkene ongeloofwaardig. Een bewaker opende zijn cel en liet hem buiten. Dit is eerder een vrijlating dan een ontsnapping. Ook omtrent betrokkenes reisroute kan men zich vragen stellen. Hij zou met een cargo-vliegtuig naar België gereisd zijn, doch hij kan geen enkele beschrijving geven van wat er zich in het vliegtuig bevond.

Tenslotte is de N. (XXX) een ongekende partij (algemene informatie van Commissariaat-generaal). Betrokkene brengt ook geen enkel document aan, waaruit het bestaan van deze partij blijkt.

De door betrokkene voorgelegde stavingsstukken doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen (namelijk lidkaart van de campaign for democracy (afgeleverd op 2 februari 1996); brief van advocaat uit N. dd. 24 juni 1997). Betrokkenes verzoekschrift

brengt geen enkel nieuw element aan dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken vermog te wijzigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige een aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 27 juni 1997";

2. Over de aanwijzing van de verwerende partijen.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat zij ten onrechte aangewezen is als verwerende partij, omdat de aangevochten beslissing uitgaat van de onafhankelijk handelende Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat, nu het aangevoerde nadeel minstens mede te wijten is aan de door deze partij gegeven verwijderingsmaatregel, in de huidige stand van de procedure de exceptie van de tweede verwerende partij niet kan worden aanvaard;

3. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 , van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een tweede middel onder meer schending van de motiveringsverplichting inroept, doordat in de bestreden beslissing een zware beoordelingsfout is gemaakt omtrent het bestaan van een belangrijke oppositiepartij en de beweerde tegenstrijdigheden niet kunnen worden afgeleid uit de verklaringen van verzoeker;

Overwegende dat verzoeker als bijlagen bij zijn verzoekschriften enkele persartikelen voegt die de twijfel van de Commissaris-generaal omtrent het bestaan van de "National centre party of XXX" tegenspreken : uit die artikelen blijkt dat het tijdschrift "Afrique Express" in maart-april 1997 herhaaldelijk melding maakte van de deelname van de partij, waarvan verzoeker zegt een jeugdafdeling te hebben geleid, aan de op 15 maart 1997 gehouden gemeenteraadsverkiezingen; dat de tweede verwerende partij in haar nota weliswaar betoogt dat dit element de bestreden beslissing niet fundamenteel heeft beïnvloed aangezien de ongeloofwaardigheid van verzoekers verhaal eigenlijk uit andere motieven wordt afgeleid; dat de bestreden beslissing inderdaad ook steunt op tegenstrijdigheden die zouden bestaan in de verklaringen van verzoeker; dat, ongeacht de vraag welke motieven doorslaggevend zijn, dit verweer in elk geval geen stand zou houden ingeval ook de motieven gesteund op die tegenstrijdigheden gebrekkig zouden zijn; dat het passend is deze te onderzoeken; dat vooreerst als tegenstrijdigheid wordt vermeld dat verzoeker tijdens het verhoor zou hebben verklaard voorzitter te zijn geweest van N. en dit sinds 9 februari 1992, wat niet zou stroken met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en in zijn dringend beroep, waar gewag zou zijn gemaakt van een lidmaatschap sinds februari 1996; dat in het summiere verhoorblad,

opgesteld op het Commissariaat-generaal, nergens melding wordt gemaakt van de datum van 9 februari 1992; dat integendeel wordt gesteld : "had al een lidkaart sinds februari 1996", hetgeen in de lijn ligt van de eerdere verklaringen; dat de bestreden beslissing verder vermeldt dat uit de verklaringen van verzoeker kan afgeleid worden dat hij de avond van de verkiezingen, zijnde op 15 maart 1997 werd gearresteerd terwijl verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en in zijn dringend beroep te kennen had gegeven dat hij op 16 maart 1997 werd aangehouden; dat echter het verhoorblad vermeldt dat verzoeker na 15 maart 1997 een meeting hield in zijn woning waarbij alle aanwezigen gearresteerd werden, hetgeen niet in strijd lijkt te zijn met de door verzoeker voorheen afgelegde verklaringen; dat ten slotte omtrent de aanhouding van 27 maart 1997 in de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken en in zijn dringend beroep zou verklaard hebben dat hij dan twee dagen werd gearresteerd terwijl hij in zijn verhoor stelt op 27 maart 1997 zelf te zijn vrijgelaten; dat echter het verhoorblad de aanhouding van 27 maart 1997 vermeldt en aangeeft dat verzoeker werd vrijgelaten na te zijn ondervraagd over zijn politieke activiteiten maar niet wanneer verzoeker werd vrijgelaten; dat aldus de motivering van de bestreden beslissing wat doorslaggevende motieven betreft hetzij aangetast lijkt door feitelijke dwaling hetzij geen steun lijkt te vinden in de gegevens van het dossier zodat het middel ernstig is;

Overwegende, wat het nadeel betreft, dat verzoeker aanvoert hetgeen volgt :

"Attendu que le requérant est XXX et a été contraint de demandé l'asile en Belgique parce qu'il

était harcelé, arrêté, maltraité par les autorités de son pays et ce pour des raisons politiques.

Que ce qui lui était de militer contre le gouvernement en place.

Que la raison de sa dernière arrestation était alarmante puisque le motif de l'arrestation était la TRAHISON.

Attendu que cette accusation peut valoir la peine de mort. Que c'est la raison pour laquelle l'avocat XXX du requérant, a aidé l'intéressé dans la voie de l'évasion et de la fuite du pays car il paraissait évident que dans le climat de répression en vigueur au moment des faits, le requérant allait être gardé indéfiniment en prison, y être maltraité et sans doute jamais jugé.

Attendu que cela signifie que le pire est à redouter pour le requérant au cas où il devrait être ramené dans son pays.

Qu'il est évident qu'il y est fiché comme "traître" et que sa vie y est tout à fait en danger tant que le gouvernement militaire sera en place.";

Overwegende dat uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een gedwongen terugkeer naar XXX kan voortvloeien; dat uit de huidige stand van het dossier nog niet kan worden afgeleid of de door verzoeker in zijn asielaanvraag en dringend beroep aangevoerde feiten waaruit zou moeten blijken dat hij moet vrezen voor zijn fysieke integriteit indien hij naar XXX zou moeten terugkeren, onjuist zijn; dat, in tegenstelling tot hetgeen de eerste verwerende partij aanvoert, het aangevoerde nadeel voldoende concreet is; dat de rechtens vereiste dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te dezen kan worden aanvaard; dat dienvolgens aan de twee door artikel 17, § 2, van de door de gecoördineerde wetten cumulatief opgelegde voorwaarden is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 1997 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken van 27 juni 1997 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf mei 1900 achtennegentig, door :

de HH D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.